

TILKENDEGIVELSE

af 29. november 2007

i

faglig voldgiftssag:

**Dansk Funktionærforbund
(konsulent Pernille Leidersdorff-Ernst)**

mod

**Finansministeriet, Personalestyrelsen, for
Statens Museum for Kunst
(advokat Niels Banke)**

Mellem Dansk Funktionærforbund (DF) og Personalestyrelsen er der opstået uoverensstemmelse om, hvorvidt vagtplanlægningen i 2005 og 2006 for fuldtidsansatte vagtfunktionærer ved Statens Museum for Kunst har været i strid med § 6, stk. 2, i Organisationsaftale for vagtfunktionærer og parkeringskontrollører mellem DF og Finansministeriet, Personalestyrelsen. Ifølge bestemmelsen, der har overskriften "Deltidsbeskæftigede", skal tjenesten tilrettelægges mindst 28 dage frem.

DF gør gældende, at bestemmelsen efter sin ordlyd omfatter deltidsbeskæftigede vagtfunktionærer, men at den efter fast praksis og parternes fælles forståelse også omfatter fuldtidsansatte. I de senere år har museets ledelse imidlertid tilrettelagt de fuldtidsansatte vagtfunktionærers vagter på en sådan fleksibel måde, at vagterne reelt aldrig kender deres vagtplan 28 dage i forvejen. Heroverfor er det Personalestyrelsens opfattelse, at Organisationsaftalen efter sin klare ordlyd kun gælder deltidsansatte, og at museet ganske vist i praksis i videst muligt omfang har forsøgt at udsende vagtplanerne 28 dage i forvejen også til de fuldtidsansatte, men at museet ikke herved er blevet retligt forpligtet til at overholde Organisationsaftalens § 6, stk. 2, for denne gruppe medarbejders vedkommende.

Da parterne ikke har kunnet opnå enighed ved forhandling, er spørgsmålet blevet indbragt for denne faglige voldgiftsret, der har bestået af formand John Dybart og forbundssekretær Kim Vormsby, udpeget af DF, chefkonsulent Ted Lind og fuldmægtig Camilla Mondrup Topp, udpeget af Personalestyrelsen, og – som opmand – højesteretsdommer Per Sørensen.

Sagen har været forhandlet den 26. november 2007.

PÅSTANDE

DF, har nedlagt påstand om, at de indklagede skal anerkende, at vagtplanlægningen for fuldtidsansatte i 2005 og 2006 er i strid med Organisationsaftalens § 6, stk. 2, hvorefter vagtplanerne skal udleveres senest 28 dage før.

Finansministeriet for Personalestyrelsen for Statens Museum for Kunst, har påstået frifindelse.

SAGEN

1. Organisationsaftalens § 6, stk. 2, lyder således:

"§ 6. Deltidsbeskæftigede

Ansættelse sker i videst muligt omfang på fuld tid.

Stk. 2. Deltidsbeskæftigede vagtfunktionærer ansættes ved skriftlig aftale med mindst 60 timer pr. 4 uger. Tjenesten tilrettelægges mindst 28 dage frem, således at der er mindst 2 sammenhængende fridage pr. uge. Der kan dog efter forhandling gøres undtagelse herfra, hvor det er nødvendigt af hensyn til:

- Afløsning af faste vagter på hverdage og i weekender.
- Museernes weekendåbninger.
- Særlige forhold, herunder bl.a. særudstillinger og andre arrangementer."

2. Under en faglig voldgiftssag mellem DF og Finansministeriet i december 2000 fik DF medhold i en påstand om, at ministeriet skulle anerkende, at Nationalmuseet ikke var berettiget til at ansætte vagtfunktionærer med mindre end 60 timers arbejde pr. 4 uger, medmindre det skete efter forhandling og var nødvendigt af hensyn til løsningen af de opgaver, der fremgår af Organisationsaftalens § 2, stk. 3, der svarer til de opgaver, der fremgår af § 6, stk. 2, i. f. Efter denne afgørelse indgik Statens Museum for Kunst den 19. juli 2001 en

"Aftale om retningslinier vedr. 5 nye stillinger som fuldtidsvagter samt begrænsning i antallet af timelønnede vagter", hvori det bl.a. hedder:

"Aftalen indgås for at sikre at flest mulige vagtstillinger besættes på fuld tid samt for at begrænse antallet af timelønnede vagter mest muligt. Aftalen betyder, at der oprettes 5 nye fuldtidsstillinger samt at antallet af timelønnede vagter begrænses i henhold til nedenstående aftale.

Timelønnede vagter

- Som udgangspunkt begrænser museet antallet af timelønnede vagter. Antallet af timelønnede vagter nedbringes fra 38 til 25 personer snarest muligt efter den 1. september 2001, blandt andet afhængigt af den enkelte vagts opsigelsesvarsel.
- Museet kan dog efter lokal forhandling med vagternes tillidsrepræsentant ansætte timelønnede vagter ud over de 25, når dette skønnes nødvendigt pga. særudstillinger, arrangementer eller lignende.

Fuldtidsvagter

Besættelse af stillinger:

De 5 nye fuldtidsstillinger besættes pr. 1. september 2001.

Som aftalt besættes de 4 af stillingerne af henholdsvis deltidsvagten Henrik Linander samt af de timelønnede vagter Katharina Besser, Tommy Hansen og Andreas Krook. Den sidste stilling besættes af nattevagten Lone Strand, som tidligere er blevet lovet en dagstilling. Den deraf fremkomne ledige nattevagt stilling opslås derfor.

Stillingsbeskrivelserne for de 5 nye fuldtidsstillinger er vedlagt.

Vagtplanlægning for stillingerne:

Disse stillinger får ikke vagtplan 4 uger før vagtplans ikrafttrædelse som normalt, men efter følgende regler:

- Merparten af timer skal være tildelt med mindst 14 dages varsel.
- De resterende timer kan tildeles med et varsel på 3 dage.
- Den ansatte skal være indforstået med at opfylde månedsnormen.
- Hver stilling er beskrevet med hvilke specifikke jobfunktioner, der følger med den enkelte stilling. (Se vedlagt jobbeskrivelser).

Overgang til stillinger med almindelig fast vagtplan:

Overgang til stillinger med almindelig fast vagtplan kan ske når stillinger med almindelig fast vagtplan bliver ledige.

..."

Den 25. juni 2004 indgik de samme parter en "Aftale om retningslinier vedr. 4 midlertidige stillinger som fuldtidsvagter med fleksibel vagtplanlægning". Aftalen blev indgået for at sikre, at flest mulige fuldtidsstillinger bevaredes under ombygningsperioden fra januar 2005 til september 2006. Ifølge aftalen skete vagtplanlægningen for de pågældende stillinger efter samme retningslinier som dem, der fremgår af aftalen af 19. juli 2001.

3. Til illustration af, hvordan tilrettelæggelsen af vagterne er sket, har DF fremlagt dagsplaner for nogle af vagtfunktionærerne. Til belysning af, at der er sket en stærk udvikling i kravet til de fuldtidsansatte om at udvise fleksibilitet, har DF endvidere fremlagt en oversigt over afleveringsfrister for vagtønsker for timelønnede. I skemaet, der er udstedt af Per Ingemann Hansen, hedder det:

" Formålet med at aflevere de månedlige vagtønsker er, så vi ved hvornår du vil arbejde samt at du får de vagter og timer, som du gerne vil have.

Hvis ikke vagtønskerne bliver afleveret, så kan det medføre, at du bliver sagt op i henhold til aftale med VSL om "opsigelse af timelønnede vagter".

FORKLARINGER

Der er afgivet forklaring af overvagtimester Per Ingemann Hansen, tillidsrepræsentant Bent Ring Madsen og vicedirektør Bjarne Bach Østergaard.

PARTERNES ARGUMENTER

DF har anført, at de to aftaler fra 2001 og 2004 illustrerer, at museet er enig i, at Organisationsaftalens § 6, stk. 2, efter fast praksis og parternes fæles forståelse også omfatter fuldtidsansatte.

DF's kritik af museet går på, at vagtplanlægningen gennem de senere år er sket på en sådan måde, at der stilles krav om, at de fuldtidsansatte udviser en fleksibilitet under gennemførelsen af vagterne, der reelt betyder, at de aldrig kender deres vagtplan 28 dage i forvejen. Sagens hovedomdrejningspunkt er således, at uanset at vagtplanerne er blevet udleveret 28 dage forinden, er planerne rent faktisk ikke blevet fulgt, fordi der i løbet af den enkelte vagtplanperiode er sket utallige "omdisponeringer". De mange omdisponeringer har tillige givet sig udslag i, at den månedlige norm stort set aldrig svarer til de faktisk udførte arbejdstimer, og at fleksibiliteten opnås ved, at medarbejdere, der – ofte som følge af omdisponeringer – mod slutningen af en måned har timer i "underskud", pålægges at lukke den pågældende dag. Denne ekstra tid i forhold til den fastsatte dagstid varsles ikke efter overenskomstens bestemmelser, men meddeles samme dag.

Personalestyrelsen har anført, at museet altid forsøger at tilrettelægge vagtplanen således, at den opfylder månedsnormen, og at museet kun foretager de omdisponeringer, der er helt nødvendige af hensyn til museets drift. Når der foretages ændringer, sker det som følge af sygdom, lokaleændringer eller særlige arrangementer, og i alt overvejende grad er ændringen meddelt medarbejderne 28 dage i forvejen.

Med en henvisning til Bjarne Østergaards forklaring har Personalestyrelsen desuden anført, at vagtplanerne også er blevet udleveret til de fuldtidsansatte 28 dage inden planens ikrafttræ-

den, fordi museet har villet imødekomme de ansattes ønske herom, og fordi den samlede vagtplan under alle omstændigheder omfatter både fuldtids- og deltidsansatte. Som anført indebærer denne praksis imidlertid ikke, at der er opstået nogen kutyme eller anden form for retlig forpligtelse for museet til at udsende planerne 28 dage forinden. Det kan heller ikke i aftalerne fra 2001 og 2004 indlægges, at museet har følt sig retligt forpligtet til at følge overenskomstens § 6, stk. 2, også for de fuldtidsansattes vedkommende.

Da der efter forhandling og votering ikke blandt de af parterne udpegede medlemmer af voldgiftsretten har kunnet opnå flertal for en afgørelse, skal denne træffes af opmanden. På mødet den 26. november 2007 erklærede parterne sig indforstået med, at afgørelsen træffes i form af en tilkendegivelse. Opmanden skal derfor fremkomme med følgende

T I L K E N D E G I V E L S E :

Efter ordlyden angår Organisationsaftalens § 6, stk. 2, kun deltidsbeskæftigede. For deres vedkommende skal tjenesten tilrettelægges mindst 28 dage frem, medmindre der foreligger en af de derpå nævnte undtagelsessituationer. Det er således ikke ved aftalen reguleret, hvornår vagtplanerne for de fuldtidsansatte skal udsendes, og hvornår og i hvilket omfang der efter udsendelsen kan ske ændringer i planene. Det bemærkes herved, at der er enighed mellem parterne om, at der i hvert fald i et eller andet omfang kan ske ændringer, men at denne sag er rejst af DF, fordi det med tiden har udviklet sig således, at det efter forbundets opfattelse "reelt [er] blevet de fastansatte, som forhyres nærmest fra dag til dag og ikke de timelønnede".

Spørgsmålet er således, om Statens Museum for Kunst i kraft af en kutyme eller en anerkendelse eller på anden måde er blevet retligt forpligtet til at følge § 6, stk. 2, også for de fuldtidsansattes vedkommende – af DF udtrykt på den måde, at der er en fælles forståelse mellem parterne herom.

Som anført af museet har det været naturligt at udsende vagtplanerne samtidig til de fuldtidsansatte og de deltidsansatte, da en vagtplan viser et samlet billede af vagtforløbet i den pågældende vagtperiode og derfor – i hvert fald i alt væsentligt – gøres helt færdig inden udsendelsen. Det kan ikke ud fra denne praksis sluttes, at der er opstået en kutyme, der binder museet dels til at udsende vagtplanen for de fuldtidsansatte 28 dage forinden dels til ikke i større omfang at foretage ændringer/omdisponeringer i løbet af vagtperioden. Aftalerne i 2001 og 2004

blev indgået som følge af voldgiftsafgørelsen i december 2000, og der er ikke grundlag for at nå til, at museet derved har anerkendt, at det er retligt forpligtet til at administrere vagtplanerne for de fuldtidsansatte som angivet i Organisationsaftalens § 6, stk. 2. Heller ikke det, der i øvrigt er anført DF, giver det fornødne sikre grundlag for at fastslå, at parterne har haft en fælles forståelse om, at museet – på grundlag af § 6, stk. 2 – er afskåret fra at foretage omdisponeringer i noget særligt omfang i løbet af en vagtperiode.

Herefter og med bemærkning, at spørgsmålet om, i hvilket nærmere omfang fuldtidsansatte vagtfunktionærers vagter kan ændres, må løses ved forhandling mellem parterne, tages Finansministeriets frifindelsespåstand til følge.

Hver part skal bære egne omkostninger og betale halvdelen af opmandens honorar og udgifter.

København den 29. november 2007.

Per Sørensen